

LA NOTA

Butlletí de MusiCat

Número

04

Novetats a Cultura

Programa.cat substituirà Cultura en Gira
Pla estratègic cultura Catalunya 2021

Aniversaris 2012 - Any Monsalvatge

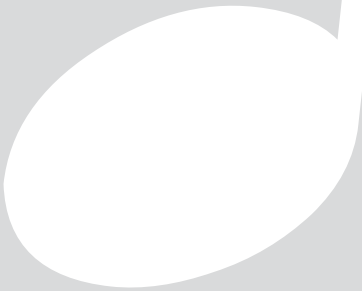
Participa al cicle Música als Parcs

Neix una orquestra simfònica

Entrevista a Marcel Sabater,
director de la GIOrquestra

NOTA

Butlletí de MusiCat

Associació Professional
de **Músics de Catalunya**

Joaquim Vayreda, 65, entl. D · 17001 Girona
Tel. 972 218 689 · Fax 972 223 271
info@MusiCat.cat · www.MusiCat.cat

Junta directiva:

President: Josep Reig

Vicepresident: Josep Ramon Prats

Secretari: Josep M. Mascarell

Vocals: Miquel Clapés, Carles Creixell, Susanna del Saz,
Antoni Mas, Albert Prat i Àngel Puertas

Gerència:

Associació Professional: Marga Castañer

Grup de Gestió: Anna Franco

Redacció: Lluïsa Massó

Maquetació i disseny: Iglésies Associats

Dipòsit legal: GI-323-2011

EDITORIAL.

Josep Reig
President de MusiCat

> Professionals o amateurs

Històricament, molts músics han compaginat la seva tasca musical amb d'altres que, moltes vegades, no tenen res a veure amb la música. La temporalitat i els horaris en què es realitzen les actuacions permet que així sigui. No cal dir que, ara més que mai, és molt complicat viure exclusivament de la música, però això no treu que la nostra feina ha de ser reconeguda com a tal.

En aquests moments tant difícils per a tothom, s'ha obert en el nostre sector un debat per determinar qui és professional i qui és amateur i on col·loquem la línia per diferenciar els dos supòsits. Sincerament, crec que aquest debat no té cap sentit. Un professional, ja sigui un músic, un mecànic, un advocat o un futbolista, és el que rep una retribució econòmica a canvi de la seva feina, tingui més o menys dedicació. I l'amateur és el que fa una activitat per afició en el seu temps lliure. El nivell de dedicació o les quantitats cobrades no haurien de definir on marquem la línia.

En l'àmbit de la música sembla que hi ha un interès especial per barrejar aquests dos conceptes que en altres oficis queden tant clars. Per una part hi ha l'intent d'alguns músics - i fins i tot d'alguna associació - d'aconseguir que la seva feina no sigui reconeguda com a tal, i així evitar les seves obligacions fiscals i laborals, tot i que en

cap cas estan disposats a renunciar a cobrar un catxet. Per altra part, l'administració i algunes empreses del sector, s'han entestat a voler regular i a la vegada facilitar la incorporació del món amateur als circuits professionals, obviant les seves obligacions i renunciant als ingressos que generem els músics amb el rendiment del nostre treball.

En aquests moments el mercat està més que saturat, hi ha molta més oferta que demanda. Tot i així no podem restringir l'entrada de cap músic al mercat laboral i les condicions han de ser les mateixes per tothom. Estic d'acord que el músic amateur ha de tenir el seu espai, però en cap cas es pot considerar amateur un músic pel fet de cobrar un catxet baix o tenir poca dedicació.

Crec que el gran nivell musical que hem assolit en el nostre país es deu precisament als bons professionals que tenim, cosa que ha afavorit que també tinguem una gran quantitat de músics amateurs. Seria un error gravíssim redefinir aquests conceptes.

Encara hem de treballar molt per arribar a normalitzar i regular la nostra feina, però no hem de renunciar al que hem aconseguit fins ara. Al cap i a la fi només cal que diguem les coses pel seu nom, no fos cas que ens volguessin colar bou per vaca grossa.

PREN NOTA.

> MusiCat ha començat a operar amb el Banc Sabadell

A partir del 01/01/2012, MusiCat ha començat a operar amb Banc Sabadell, que actualment ofereix millors condicions que Caixa Penedès. S'ha obert un compte per a cada empresa (Músics de Girona, SCCL, Músics de Catalunya, SCCL i Associació Cultural Dos Per Quatre), que ja apareix al

peu de les factures. D'altra banda, Banc Sabadell ofereix a tots els socis de MusiCat que obrin un compte "Expansió PRO" amb aquesta entitat, l'abonament del 10% de la quota anual de soci i 0 € per comissions d'administració i de manteniment, entre d'altres avantatges.

> Dietes i despeses de locomoció

Des de mitjans de març, MusiCat està enviant a tots els seus socis els *fulls de dietes i despeses de locomoció* que s'han deduït en les factures de l'any 2011. D'acord amb la llei (Real Decret 214/1999 del Reglament de l'IRPF) es poden deduir les despeses de viatge (0,17€ per quilòmetre) i de manuten-

ció (26,67 € diaris per mitja dieta), sense necessitat de justificant. MusiCat ho fa sistemàticament en totes les factures i n'envia la relació un cop l'any. Cal que signeu aquests fulls i que ens els torneu, per correu electrònic, correu postal o fax, per tancar el procés.

> Certificat d'ingressos i retencions

MusiCat també està enviant a tots els socis el *Certificat d'ingressos i retencions a compte de l'IRPF*, corresponents a l'any 2011. Aquest

document el necessitareu per fer la vostra declaració de renda.

> Certificat d'empresa per aturats

Els músics que estan cobrant l'atur i fan alguna actuació, s'han de preocupar de demanar-nos un certificat d'empresa corresponent al dia o dies que han treballat, per evitar que les prestacions d'atur quedin interrompudes. També s'han de preocupar de preguntar a la seva oficina de l'INEM si cal portar aquest certificat cada cop que es fa una actuació o bé

si es poden agrupar les actuacions realitzades durant un mes en un sol certificat. D'altra banda, hi ha oficines que accepten el certificat per email i d'altres que no. També n'hi ha que l'accepten per via telemàtica (això ho podem fer nosaltres directament des de MusiCat). Cada oficina de l'INEM és un món i, per això, més val preguntar si no voleu tenir sorpreses.

> Factures pendents d'ajuntaments

Un total de 66 ajuntaments tenen factures de 2011 pendents de pagament a MusiCat. Després que el govern estatal publicés la Llei 4/2012 per desbloquejar la situació, tots els ajuntaments van haver de presentar, abans del 15 de març, un llistat de les factures pendents a proveïdors que, un cop comprovades, es pagaran mitjançant uns fons que el govern

posarà a disposició en virtut de la llei esmentada. MusiCat s'ha preocupat de telefonar un per un a tots els ajuntaments per assegurar-se que les seves factures són a les llistes i sol·licitar els certificats corresponents per poder cobrar-les. Sembla que es començaran a cobrar les factures a principis de maig, per ordre d'antiguitat.

> Actuacions a l'estranger

Si heu de fer una actuació a l'estranger, recordeu que ens heu de demanar la factura amb un mínim d'una setmana d'antelació, ja que haurem de tramitar el document E101 (ara A1) que serveix

per demostrar que el treballador desplaçat a un altre país, ha cotitzat a la seguretat social espanyola i, en conseqüència, no ha de cotitzar a la seguretat social del país on viatja.

> Consultes relacionades amb pagaments

Si teniu consultes relacionades amb el pagament de les vostres factures, podeu enviar un correu electrònic a comptabilitat@musicat.cat i us el contestarem tan aviat com puguem. Si

necessiteu parlar amb nosaltres sobre aquest tema, us demanem que ens phoneueu entre les 13:00 i les 15:00 i que pregunteu pel departament de comptabilitat.

> Convocatòria d'Assemblea General de Socis

Es convoca tots els socis a l'Assemblea General Ordinària de l'Associació Professional de Músics de Catalunya MUSICAT, que tindrà lloc a la Sala de Junes del Palau de Fires (Fira de Girona),

Passeig de la Devesa, 34-36 de Girona, el dimarts 29 de maig de 2012, a les 15h30 en primera convocatòria i a les 16h en segona convocatòria.

> Tot hi cap: nou servei de MusiCat

Sovint els músics tenen material del que no es volen desfer, encara que no l'utilitzin gairebé mai. MusiCat ha signat un conveni amb l'empresa de self-storage "Tot hi cap", situada al polígon industrial de Riudellots de

la Selva, perquè els socis puguin utilitzar aquest servei amb un 20% de descompte sobre la tarifa habitual. Només cal presentar el carnet de MusiCat directament a l'empresa.

NOTÍCIES.

> ARC renova la seva junta. Jordi Gratacós, de l'empresa Wam Produccions, és el nou president

La nova junta de l'Associació de Mànegers i Promotors de Catalunya (ARC) està formada per sis professionals de diferents àmbits del directe. Jordi Gratacós, que ja era vocal de la junta anterior, ha substituït Joan Rosselló, que era president des del 2007. El secretari és Xavi Pascual, promotor del festival Acústica i director de l'empresa Promo Arts Músic. Jordi Ramírez, de l'empresa Buen Ritmo, n'és el tresorer. Els vocals de la nova junta són: Javi García, de l'empresa Music Bus; Jordi Freixes, de l'empresa Batall i Xavi Fortuny, de RGB. El programa de la nova junta directiva estableix unes directrius continuïstes respecte a les mantingudes en el període anterior i s'esforçarà per fer més visible l'associació i

aconseguir una major representativitat del sector de la música en directe a Catalunya. ARC és l'única associació de Catalunya que engloba els professionals gestors en l'àmbit de la música i els espectacles.

> L'AIE escull el seu consell d'administració

AIE, la societat de gestió dels drets dels artistes, intèrprets o executants, va celebrar eleccions el dia 6 de febrer passat. El nou consell d'administració haurà d'afrontar els reptes de la llei sobre la propietat intel·lectual, els canvis en la remuneració per còpia privada i l'aprovació, el mes de juny, d'un tractat audiovisual per part de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual (OMPI). La composició del nou consell elegit és molt semblant a l'anterior: Luis

Cobos n'és el president, Luz Casal, Luis Mendo i Javier Cubedo són els vicepresidents i Pepe Sánchez el secretari general. A més hi ha vint-i-cinc consellers, entre els quals Antoni Mas, Laura Simó, Marina Rossell i Núria Feliu. L'AIE, contràriament al que fan altres entitats de gestió, reparteix entre els socis el 90% dels diners recaptats i no identificats al cap de cinc anys. El 10% restant, juntament amb la recaptació per còpia privada, es destina als fons assistencials.

> Reunions informatives a MusiCat

Tal com s'ha vingut fent els últims anys, MusiCat va convocar unes reunions informatives per als socis amb l'objectiu de tractar les qüestions més rellevants que ara mateix afecten la professió. A les reunions, que van tenir lloc els mesos de desembre i febrer, es va fer una valoració de la situació econòmica del sector i es van tractar tres temes específics: la correcta utilització de l'exempció d'IVA, concedida a l'Associació Dos Per Quatre, la situació econòmica de MusiCat i el retard en els pagaments.

El president Josep Reig i la gerent Marga Castañer van fer un repàs de la situació econòmica de les diferents empreses del grup de gestió MusiCat i van presentar una comparativa de la facturació dels anys 2010 i 2011, que il·lustra la situació actual. Tot i que el volum de facturació ha baixat en relació a l'any anterior, el nombre de factures realitzades ha augmentat considerablement, la qual cosa posa en evidència que els músics han abaixat el catxet. D'altra banda, MusiCat s'ha vist obligada a demanar que s'avancin les despeses (SS, IRPF, comissió de facturació) de les factures

que es fan per empreses o ajuntaments que tenen una previsió de pagament superior a tres mesos. Aquest fet, sumat a l'anterior, fa pensar que, si la situació no canvia, hi haurà músics que no hi podran fer front. És per això que MusiCat creu que cal avançar-se i buscar estratègies que permetin no haver de pagar per anar a treballar. En aquest sentit, es va plantejar la possibilitat de cobrar una paga i senyal, que hauria de ser un percentatge del catxet que cobris les despeses fixes que tenen les formacions per anar a treballar (benzina, tècnics, impostos, dietes, etc.). També es va apuntar l'opció de premiar el pagament immediat amb un petit descompte, com fan moltes empreses. Una altra mesura possible seria aconsellar als contractants que es torni a cobrar entrada pels actes realitzats, encara que sigui a preu reduït, per finançar una part de l'actuació, tal com es feia fa uns anys. Un cop més es va incidir en la importància de tenir els contractes signats, ja que més d'un 75% de factures s'emeten sense que el contracte corresponent estigui signat per MusiCat, condició indispensable en cas de reclamació judicial.

> Nou espai de música en viu: la sala Sindicat a Garriguella

El passat mes de desembre es va inaugurar un nou punt de trobada per als amants de la música i la cultura a l'Alt Empordà amb l'obertura al poble de Garriguella de la sala Sindicat, que programa música en directe tots els caps de setmana. Es tracta de l'antiga sala de festes de la Societat Agrícola inaugurada l'any 1927, que ha estat reformada i dotada dels equipaments necessaris per fer concerts en directe, ball, exposicions i oferir un petit servei de sopars. Segons el seu responsable, Jordi Sanvicens, la sala pretén ser "un lloc on cada artista pugui

crear i exhibir la seva obra i on són benvingudes totes les propostes artístiques i culturals." També estan estudiant llogar la sala com espai d'assaig per grups de música, teatre o dansa.

> Aniversaris 2012

El 2012 és un any especial per al conjunt del patrimoni musical català. És l'any en què es commemoren els aniversaris de **Xavier Montsalvatge**, **Eduard Toldrà**, **Ricard Lamote de Grignon**, **Frederic Mompou** i **Manuel Blancafort**, cinc compositors catalans que, per la seva trajectòria, han tingut una gran transcendència en la història musical de Catalunya. Per aquest motiu, els tres grans equipaments musicals del país: el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, L'Auditori i el Palau de la Música, sota la coordinació del Centre Robert Gerhard, han preparat una programació que, més enllà de l'aspecte commemoratiu, dóna una visió del panorama musical català en els anys posteriors a la Guerra Civil.

El cicle més important commemora els cent anys del naixement del gironí Xavier Montsalvatge (1912-2002). Us en parlem amb més detall a continuació. Així mateix es commemoren els cinquanta anys de la mort d'Eduard Toldrà (1895-1962), amb actuacions del Cor de Cambra,

el Quartet Casals i la Banda Municipal de Barcelona, que interpretaran la seva obra per a cobla. Oriol Broggi amb Ros Marbà i l'Orquestra Simfònica del Liceu posaran en escena El giravolt de maig.

El 2012 també fa cinquanta anys de la mort de Ricard Lamote de Grignon (1899-1962), sotsdirector de l'aleshores Orquestra Municipal de Barcelona. La Banda Municipal de la ciutat li dedicarà un concert amb Fantasia.

Enguany també es commemoren els vint-i-cinc anys de la mort de Frederic Mompou (1893-1987), un dels compositors catalans amb més projecció internacional. Es podrà sentir la seva Música Callada a mans de Josep Colom, els Improperis i es podrà escoltar el seu instrument: el piano de cua Chassigne Frères.

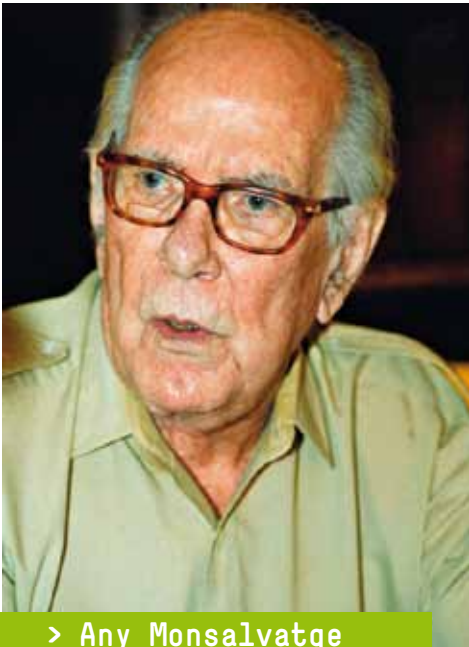
El 25è aniversari de Manuel Blancafort tancarà els Aniversaris 2012 amb un concert de la JONC que inclourà El Rapte de les Sabines, tot i que els actes s'allargaran també el 2013.

sies.tv
 UNA TELEVISIÓ CATALANA
 ● cultural per internet

Una finestra oberta als nous aires i actors
 que han de construir la societat del segle XXI

www.sies.tv
 Telèfon 972 410 462 · info@sies.tv

> Any Montsalvatge

L'onze de març de 2012 es van complir cent anys del naixement de Xavier Montsalvatge (Girona, 1912 – Barcelona, 2002), una de les figures més importants de la música catalana del segle XX. Per commemorar l'efemèride i donar la projecció que es mereix a la seva figura, s'ha constituït l'Associació Xavier Montsalvatge Compositor que, juntament amb les grans institucions del país, ha previst un extens programa d'activitats amb l'objectiu de fomentar la interpretació de les seves obres i donar a conèixer les seves altres facetes d'escriptor, crític i intel·lectual.

Una exposició monogràfica al Palau Robert serveix d'eix central de les activitats culturals i pedagògiques que s'han organitzat al voltant de la seva figura. La mostra contextualitza la música de Montsalvatge en el marc del corrent artístic de la segona meitat del segle XX i inclou peces artístiques, fotografies, manuscrits, cartes i articles, a més de diferents punts de so des d'on es podran escoltar obres seves i d'altres músics contemporanis. L'exposició passarà després per Girona, Madrid i Nova York.

Però la gran protagonista de l'Any Montsalvatge és, sens dubte, la música. El dia en què es complien cent anys del naixement del compositor gironí, la soprano Ainoha Arteta, el pianista i compositor Albert Guinovart i l'Orquestra

Simfònica de Cadaqués van donar el tret de sortida a les celebracions del centenari amb un brillant concert a la Sala Simfònica de l'Auditori de Girona. El mateix dia es va projectar a la Filmoteca i a la televisió catalana el documental *Mig violí, una butaca i un piano*, sobre la seva vida i obra. Durant tot l'any s'han previst concerts commemoratius, com els que s'inclouran dins la programació del Festival de Peralada i la Schubertiada de Vilabertran, o la representació de la seva obra *El gato con botas* al Liceu.

A finals d'any tindran lloc a Nova York els "Montsalvatge Days", en col·laboració amb l'Institut Ramon Llull. S'han preparat diverses activitats que inclouen dos concerts de cambra, un concert orquestral i un espectacle de gran format, que, molt probablement, serà l'òpera *El gato con botas*. A més, durant l'any 2013 la New York Philharmonic Orchestra interpretarà obres de Montsalvatge. Paral·lelament es presentarà la seva biografia escrita pel musicòleg nord-americà Roger Evans.

D'altra banda, s'han previst nous enregistraments de la seva obra i l'edició en DVD de l'òpera *Babel-46*. També es publicarà un recull dels seus articles apareguts a la premsa entre els anys 50 i 70.

Finalment, s'editarà una extensa biografia de Xavier Montsalvatge, a càrrec de José Guerrero Martín, la primera que es publica després de la mort del compositor i, per tant, la primera que inclou el catàleg complet de la seva obra. L'Associació Xavier Montsalvatge Compositor ha treballat molt en l'edició d'aquesta biografia definitiva, així com en l'abundant correspondència, que s'editarà en castellà a l'editorial Témenos.

> La Simfònica de Corda i Cobla es reinventa

La Simfònica de Corda i Cobla de Catalunya (SCCC) va néixer l'any 2008 impulsada pels germans Narcís i Josep Lagares (Metalquímia), amb el suport de l'Auditori de Girona. En la seva primera etapa, la SCCC va ser el resultat de la unió de La Principal de La Bisbal i l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, amb la intenció de crear una orquestra simfònica catalana que fusionés el so de la cobla amb els instruments de corda i percussió propis d'una orquestra convencional. Durant aquesta primera etapa, la SCCC ha enregistrat tres cd's i ha protagonitzat el concert de cap d'any de TV3 dels anys 2010 i 2011.

Després d'uns mesos de reflexió per adaptar l'orquestra a l'actual escenari cultural català, aquest any 2012 la SCCC torna amb la incorporació de la Jove Orquestra de les Comarques Gironines JOCG. El passat dia 1 de març es va signar amb l'empresa Metalquímia un nou acord de patrocini de la Simfònica de Corda i Cobla de Catalunya (SCCC), un projecte musical conjunt de l'Orquestra de Cadaqués, la Jove Orquestra de les Comarques Gironines i La Principal de la Bisbal. Francesc Cassú, director de La Principal de la Bisbal, en serà el

Josep Lagares, Jaume Lleixà i Francesc Cassú en la signatura del conveni

director artístic, i Jaume Lleixà, de l'Orquestra de Cadaqués, el director tècnic i comercial. D'acord amb les declaracions de Josep Lagares, director general de Metalquímia i un entusiasta del projecte, "amb aquest conveni es donarà a joves músics de la JOCG l'oportunitat de participar en els concerts de la programació regular de l'Auditori de Girona, interpretar repertoris inèdits i a la vegada treballar de prop sota el tutelatge de La Principal de la Bisbal". El proper mes de juliol la SCCC enregistrarà un nou disc que es presentarà a la Sala Simfònica de l'Auditori de Girona el 30 de novembre.

> Participa al cicle Música als Parcs

Ja ha sortit la convocatòria de selecció dels músics que participaran en la nova edició del cicle "Música als Parcs", organitzat per l'Ajuntament de Barcelona a través de l'Àrea de Medi Ambient. La convocatòria és oberta a qualsevol tipus de formació, de clàssica i jazz, fins a un màxim de quatre músics, des de solistes fins a quartets, que siguin cantants o intèrprets de qualsevol instrument. Els músics han de ser majors de 16 anys i menors de 35. La selecció la farà un jurat qualificat, la composició del qual es donarà a conèixer més endavant. S'escolliran 17 formacions, 8 de clàssica i 9 de jazz. Cada formació farà dos concerts, de dilluns a divendres, entre l'1 de juny i el 31 d'agost, als parcs i

jardins de Barcelona. Tots els concerts seran en acústic. La remuneració establerta és de 215 € per concert per a solistes i 145 € per intèrpret i concert per a les formacions fins a quartet. Les sollicituds s'hauran de presentar al Registre de l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Barcelona (c/ Torrent de l'Olla, 218-220, 4rt - 08012) presencialment o per correu ordinari, abans del 4 de maig de 2012. Cal presentar un currículum, còpia de DNI o NIE de cada músic, repertori d'una hora de durada sense intermedis, enregistrament de 10 minuts de durada d'alguna peça del repertori. Si el jurat ho creu convenient, es farà una audició. MusiCat gestionarà la contractació dels músics en els casos que calgui, incloent-hi l'alta a la seguretat social per als dies de l'actuació. El resultat de la selecció es farà públic el dia 15 de maig al web www.bcn.cat/mediambient.

> La plataforma A-petit aplega sis festivals catalans

Sis festivals catalans que aposten per la música independent han decidit unir-se per sumar esforços, col·laborar i coordinar calendaris. Es tracta de l'(a)phònica de Banyoles, el Faraday de Vilanova i la Geltrú, el Festus de Torelló, l'inVictro de Vic, el Palmfest de l'Hospitalet de l'Infant i el popArb d'Arbúcies. Tots ells aposten per la música indepen-

dent catalana i es mouen en l'àmbit de les propostes "arriscades", per la qual cosa han cregut convenient crear una plataforma que els permeti col·laborar i intercanviar experiències. La plataforma A-petit està oberta a altres festivals que tinguin un projecte i uns objectius semblants.

> L'Espai Marfà, un nou equipament per a la música moderna a Girona

Des de principis d'aquest any, Girona disposa d'un nou equipament cultural dedicat a la creació i a la formació en matèria de música moderna. Situat a l'antiga fàbrica de filats de cotó Marfà, totalment rehabilitada, l'espai disposa d'unes instal·lacions equipades tècnicament per a la pràctica i la creació musical: 8 bucs d'assaig dotats amb un equipament bàsic d'instruments i material tècnic que es cedeixen en règim de lloguer per a assaigs, una aula d'estudi i un estudi de gravació bàsic. També ofereix un servei de suport i acompanyament a músics emergents, amb diferents programes de formació i assessorament adreçats als joves creadors. Les activitats del nou centre estan pensades per complementar la formació musical reglada. La programació d'aquesta temporada inclou diferents tallers (de produccions musicals de petit format, de manipulació d'equips de so i d'il·luminació), cursos de fotografia de concert, una masterclass de guitarra de blues amb Tom Principato i una altra amb Jordi Bonell i Carles Benavent. A més, el centre oferirà recitals, com el de Big Mama i Ramon Sellarès que presentaran el

seu treball "Blues amb lletra". La programació s'ha fet conjuntament amb l'Auditori i l'Escola de Música Moderna de Girona, la Casa de la Música Popular La Mirona i l'Àrea de Joventut de l'Ajuntament. El coordinador de l'Espai Marfà és Aniol Casadevall, que ha estat nomenat recentment en substitució de David Ibáñez que ha assumit la direcció artística de la Fira Mediterrània de Manresa. Casadevall també serà el programador de música moderna de l'Auditori de Girona.

> Homenatge a Joan Trayter

El dia 23 de març el teatre El Jardí de Figueres va acollir un concert en homenatge a Joan Trayter (1971-2002), músic i productor, que va morir ara fa deu anys d'un atac de cor. Hi van participar una vintena d'artistes lligats a la seva trajectòria professional: Albert Pla, Jofre Bardagí, Quimi Portet, Pau Donés i Joanjo Bosk amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà van ser alguns dels participants. El grup figuerenc Digit Arts, del que Trayter havia estat teclista, es va tornar a reunir després de molts anys especialment per a l'ocasió. També hi van intervenir Montserrat Cristau amb Santi Escura, Rafael Subirachs, Carles Garcia i Àngels Ortiz, Patricia Leidig, Tomàs Fletxa, Sara Parés, Victòria Fernández, Joel Riu, Carmen Rodríguez i Robert Molina, entre d'altres. El concert es va obrir amb un respectuós silenci i una peça de Listz, interpretada per Carmen Vilà i va finalitzar amb una versió del tema *We will rock you* de Queen a càrrec del grup Digit Arts. Al concert, que va durar més de tres hores, hi va assistir un miler de persones.

Joan Trayter va muntar amb Jordi Solé els estudis Music Lan al poble empordanès d'Avinyonet de Puigventós. El so Music Lan es va convertir en tot un referent a nivell europeu. D'entre les formacions que hi van passar hi ha noms com ara Lluís Llach, Sopa de Cabra, Sangtraït, Jarabe de Palo, Amaral o fins i tot gent com Die Toten Hosen o Mariah Carey. Trayter era enginyer de telecomunicacions i d'electrònica, un geni del so i un enamorat de la música.

> Edició del Codi de Bones Pràctiques professionals a les arts escèniques i musicals per a infants i joves

Aquest codi s'adreça a tots els professionals que treballen en el sector de les arts escèniques i musicals dirigides al públic infantil i juvenil. Això inclou els diferents gèneres i llenguatges artístics habituals en aquest tipus de programacions, com el teatre, la música, el teatre musical, el circ, la dansa, els titelles, la màgia i les seves diverses combinacions. Aquest codi també recull tot un seguit d'indicacions i de recomanacions que s'adrecen a tots els qui programen espectacles i que permeten millorar les condicions de programació i d'exhibició dels espectacles infantils i juvenils. Des de les condicions tècniques relacionades amb la representació teatral fins a les que afecten la seva comunicació o la seva promoció. La presentació del codi va tenir lloc en el marc de la jornada de treball "L'Escena i els Nous Públics" que va reunir agents del sector de les arts escèniques i musicals, així com gerents d'equipaments escènics i representants d'ajuntaments.

> Apliquen un ERO per un any a l'Orquestra de Cambra de l'Empordà

Els músics de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà deixaran de cobrar per assajar i la seva jornada

laboral passarà de 40 a 12 hores setmanals. Segons sembla, el principal motiu de l'ERO, que s'allargarà durant un any, és el retard en el cobrament de les subvencions, que són la principal font d'ingressos de l'orquestra. D'altra banda, moltes de les actuacions realitzades eren per a ajuntaments i administracions públiques i encara no s'han cobrat.

L'OCE, que es va crear l'any 1989, està gestionada per una fundació formada per la Generalitat, la Diputació de Girona, els consells comarcals de l'alt i el baix Empordà i l'Ajuntament de Figueres.

> Èxit rotund del Black Music Festival

El Black Music Festival ha tancat la seva onzena edició superant les expectatives. Durant els caps de setmana del 2 al 30 de març ha reunit 9.652 espectadors en 21 concerts, amb un pressupost de 197.000 €, un 5% inferior al de la temporada anterior. En els últims dos anys l'aportació de les institucions s'ha reduït en un 35%, però ha augmentat l'aportació del patrocini privat. Una altra xifra interessant és que el 70% dels artistes que hi ha intervingut són catalans.

The Jim Jones Revue, Tom Principato, Gospel Viu, Maceo Parker, Trombone Shorty & Orleans Avenue, Freak Power, The Brew (que van inaugurar el festival), Andrea Motis & Joan Chamorro Quintet, Big Mama & Original Jazz Orchestra del Taller de Músics, Quico Pi de la Serra, Amadeu Casas i Joan Pau Cumellas, són alguns dels artistes que han passat pel festival en aquesta edició. El Black Music es va cloure el 30 de març amb una producció pròpia que va reunir el Triphasic de Llibert Fortuny, Gary Willis i David Gómez amb la big band Girona Jazz Project, en un singular concert d'una gran intensitat.

Freak Power va ser un dels caps de cartell del festival —

A banda de les actuacions, el Black Music va organitzar altres activitats paral·leles, com el Taller de Gospel, el Black Music & Films, un taller de fotografia de concerts o la master class que va oferir el guitarrista Tom Principato. També es va incorporar el *Reggae per a xics*, un apropament a la música jamaicana per als més petits a càrrec de The Penguins.

L'escenari principal del festival va ser La Mirona de Salt, però també es van programar concerts a l'Auditori de Girona, el Teatre de Besanó, La Planeta, la sala Tourmix i el Sunset Jazz Club.

MARCEL SABATÉ

Per Lluïsa Massó

DIRECTOR DE LA GIORQUESTRA

Neix una orquestra simfònica

La GIO és la nova orquestra simfònica de les comarques gironines. Impulsada i dirigida per Marcel Sabaté, neix d'una iniciativa privada amb l'objectiu d'oferir una sortida professional als músics i compositors de talent de casa nostra. El seu lema, "Música en majúscules", expressa l'objectiu clar d'oferir música de qualitat oberta a tots els gèneres. La GIO es presenta com una formació versàtil, una orquestra de 42 músics que adaptarà el seu format - simfònic, cambra o ensemble - en funció de les produccions i els recintes on actuarà.

Qualitat i futur

Aquestes són les dues premisses bàsiques que regeixen la composició de l'orquestra. Per seleccionar els seus components, la GIO ha buscat un equilibri entre músics d'un perfil molt alt, amb experiència, i joves talents de les comarques gironines que puguin trobar en l'orquestra una sortida professional de qualitat. Al mateix temps, la GIO vol ser un exemple de cohesió social entre músics de casa i intèrprets de tot el món integrats a la nostra terra.

El concert de presentació

Amb el cartell d'entrades exhaurides, la GIO es va presentar el passat 5 de febrer a l'Auditori de Girona acompanyada de quatre padrins de luxe: Nina, Albert Guinovart, Gemma Coma-Alabert i Jordi Molina. Fidel al seu lema de fer música en majúscules, la GIO va oferir un programa variat, una selecció d'obres de gran qualitat de diferents gèneres musicals, per tal de mostrar la versatilitat de l'orquestra. El concert va començar amb una serenata de Txaikovski, interpretada per la imponent secció de corda, que ja va deixar clar d'entrada el nivell d'excel·lència i de cohesió assolits. A continuació, l'orquestra al complet va acompanyar la tenora de Jordi Molina, que un cop més va demostrar el seu virtuosisme interpretant una romança de Joan Lluïa Moraleda. La mezzosoprano gironina Gemma Coma-Alabert va obrir la segona part amb l'ària *Mon coeur s'ouvre à ta voix*, de l'òpera *Samson et Dalila* de Saint Saëns i la *Canción de cuna para dormir a un negrito* de Xavier Montsalvatge, sumant-se així a la celebració del centenari del naixement del mestre gironí. Tot seguit l'orquestra va oferir dues estrenes, primer la *Rapsòdia de la Patum* del mestre Albert Guinovart, que va donar una lliçió magistral al piano i, finalment, un Mix Llach/Serrat orquestrat per Joan Monné i interpretat per Nina. Finalment, la GIO va recompensar l'entrega del públic gironí amb el tema *Flor de Nit* interpretat per Nina i Albert Guinovart i va cloure amb la sardana Girona m'enamora per a orquestra simfònica, amb Jordi Molina i Gemma Coma-Alabert.

La nota reivindicativa la va posar Nina, que va prologar el concert amb un parlament en què va reclamar que es valori l'ofici de músic i va destacar la importància d'iniciatives com la GIO, per donar sortida professional als músics del país.

Va ser una vetllada emotiva i engrescadora, amb un públic entregat que va deixar ben palès que la gent de les comarques gironines vol la seva orquestra simfònica.

“Les empreses privades que volen apostar per la cultura haurien de tenir més facilitats”

Marcel Sabaté (Tortellà, 1970)

Amb una formació musical impecable, amb sis títols superiors, i una àmplia experiència en direcció, composició, interpretació i docència, Marcel Sabaté és un dels directors emergents més rellevants del panorama musical actual.

Va obtenir el Títol Superior de Direcció d'Orquestra amb Matricula d'Honor i Premi d'Honor al Conservatori Superior de Música de Barcelona i ha realitzat postgraus i cursos de direcció amb els millors mestres: Antoni Ros Marbà, Jordi Mora, Albert Angudo i Manuel Valdivieso.

Ha perfeccionat direcció d'orquestra durant 5 anys (2006-2010) al Curs Internacional de Viena Wiener Meisterkurse amb Salvador Mas i Jörg Bierhance on obté el primer premi. Dirigeix els concerts finals al Wiener Konzerthaus al front de la Vidin State Philharmonic Orchestra, la Sinfonieorchester Kaposvár i la Sinfonietta Baden.

Ha dirigit l'estrena de l'òpera del mestre Josep Soler "Die Blinde" amb textos de

Rilke, enregistrada per Catalunya Música i Rne4. Actualment és el director titular de la GIO, l'Orquestra de Cambra de la Garrotxa, la Cobla Simfònica Catalana, la Cobla Ciutat de Girona i la Cobla de l'Esmuc.

Ha compost varies sardanes i obres per a cobla i ha estat l'interpret de flabiol de la Cobla Ciutat de Girona del 1985 al 2005, essent considerat un dels millors flabiolaires de tots els temps. Actualment és professor de flabiol i tamborí a l'Esmuc i al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

– Es pot dir que l'estrena va ser un èxit absolut. Estàs satisfet del resultat?

– Ho estic molt i per diferents motius. Primer de tot, perquè vam exhaurir les entrades, després perquè la GIO ja va sonar en aquest primer concert com una orquestra cohesionada i finalment perquè vam tenir un públic entregat que ens va semblar que sentia l'orquestra com a seva. També vam rebre la felicitació de tots els polítics que van assistir a la estrena.

– Quan dius que voleu fer “música en majúscules”, a què et refereixes exactament?

– És el lema de l'orquestra. Vol dir que estem oberts a tot tipus de música i no volem encasellar-nos en la música barroca, clàssica, o molt purista. De fet el concert de presentació ja va ser tota una declaració d'intencions: ens van acompanyar quatre solistes amb quatre estils de música ben diferents. Però sobretot, “música en majúscules” es refereix a música de qualitat.

– La GIO vol omplir un buit musical a les comarques gironines. No sembla una tasca fàcil, sobretot en el moment de crisi actual

– Nosaltres creiem que la crisi no pot frenar la cultura. El que cal es replantejar el funcionament de l'orquestra. Per ser una orquestra estable cal rebre un tipus d'ajudes permanent, com és el cas de l'OBC o de l'orquestra del Liceu. Totes les altres orquestres funcionen en base a produccions, amb uns quants concerts a l'any. Això no vol dir que no faltin orquestres, ben al contrari. A les comarques gironines, per exemple, no s'havia sentit música simfònica fins que no hi va haver l'Auditori a Girona. Nosaltres volem portar la música simfònica a capitals de comarques.

– Creus que hi ha prou espais a les comarques gironines que reuneixin les condicions que requereix una orquestra simfònica?

– A més de l'Auditori, hi ha llocs a les capitals de comarca com el teatre Jardí de Figueres, la sala Torin d'Olot, o fins i tot el teatre que s'acaba d'estrenar a Lloret. De totes maneres la nostra intenció es fer produccions més petites, també de qualitat, que tinguin algun solista, algun “ganxo”, per portar-les a capitals de comarques. D'altra banda, també hi ha el problema que el catxet amb els 42 músics és molt elevat.

– Repetireu el concert de presentació?

– Espero que sí. Estem intentant que l'inclouguin en la programació d'algun festival que disposi d'un auditori gran. Estem treballant per oferir-lo a Cap Roig, Porta Ferrada i Peralada, i també a auditoris com Vic, Terrassa, Sant Cugat i al Palau de la Música.

– Com vau triar el repertori?

– La idea era no encasellar-nos en un repertori específic i el fet de tenir els quatre convidats ja

marcava el que nosaltres volíem. De totes maneres, si fem una nova producció simfònica a l'auditori no tindria gaire sentit fer una part clàssica i una part moderna i haurem d'unificar. Estem pensant en muntar una producció més petita, de caire més modern, i potser farem una producció de música de cambra, segurament de compositors catalans, aprofitant que és l'any Toldrà, Montsalvatge, Lamotte de Griñon, Mompou i Blancafort.

– De totes maneres, la primera part del concert va ser la prova de foc

– Havia de ser una obra difícil. La serenata per a cordes op. 48 de Txaikovski era l'obra que havia de permetre “escoltar” l'orquestra i copsar-ne la projecció.

– Heu establert algun tipus de vinculació amb la Jove Orquestra de les Comarques Gironines, formada per alumnes del conservatori?

– No, de moment no. Però ens agradaria. La JO no és una orquestra professional. Els músics es troben un o dos cops l'any i fan un repertori. Són músics molt joves i estaria bé que poguessin trobar una continuïtat a la GIO.

– Quin ha estat el procés de selecció dels músics?

– L'avantatge de començar un projecte des de zero és que tries els millors. També els que poden venir per qüestió de dates. Molts músics professionals no han pogut venir perquè tenien altres compromisos.

– Quin nivell de compromís tenen els músics amb l'orquestra?

– Si els músics veuen que l'orquestra sona bé tornen a venir i si no, no tornen. No hi ha secret. Moltes vegades als músics ens agrada fer el que considerem que val la pena, encara que no hi guanyem tant, perquè creiem que és més important sentir-se bé i gaudir del que fem, que no pas cobrar un gran catxet. Crec que tots els músics van quedar molt contents. Els vam enviar una carta d'agraïment perquè realment van donar-ho tot i la majoria ens han dit que podem comptar-hi. Bàsicament el que importa és el tracte humà i la qualitat musical. Si a més els soluciones el tema de la facturació i no s'han de preocupar, encara millor.

– Hi ha bons músics a les comarques gironines?

– Sí, hi ha molts bons músics, però fins ara no havien estat mai junts en una orquestra. A la GIO tenim músics que venen de Berlín, d'Holanda, d'Alemanya, de Madrid... Músics que ja han acabat els seus estudis superiors, que estan perfeccionant la tècnica amb bons professors i toquen amb bones orquestres. Aquests músics tornaran si tenen oportunitats.

– És indispensable per a un músic sortir a fora?

– Jo crec que sí. Aquests països ens porten un avantatge de molts anys. Nosaltres pertanyem a una generació que no ha estudiat música i que no té la cultura d'anar a concerts. Falta aquesta pedagogia. Un músic que ha sortit a fora, es nota.

– Hi ha poca tradició musical a casa nostra?

– Jo crec que sí. Ho vam veure en el concert de presentació. Molta gent no sap quan s'ha d'aplaudir. És anecdòtic, però vol dir que no han anat a gaire concerts i no saben que no s'aplaudeix entre moviments. A altres països d'Europa la gent es coneix les obres, tothom toca un instrument o altre. Ara ja anem per millor camí, però caldrà una generació sencera per arribar a aquest nivell. Hi ha gent que no ha anat mai a un concert de música clàssica i surten encantats. Això ja és fer pedagogia.

– Està clar que la professió de músic és complicada...

– El músic ho té difícil. La carrera dura molts anys i són uns estudis molt més cars que els de qualse-

vol carrera universitària, perquè moltes vegades cal anar a centres privats. Quan acabes, has de començar a obrir-te mercat i sovint has de guanyar-te la vida fent classes. Per això crec que si la GIO pot donar una sortida professional als músics, ja ha valgut la pena fer l'orquestra. Si a més aconseguim portar la música simfònica a les comarques gironines, encara millor.

– Tindreu seu estable?

– Ens agradaria que la nostra seu fos l'Auditori de Girona. Estem en converses amb l'ajuntament per poder assajar-hi fins i tot les produccions que fem per altres llocs. S'ha d'acabar de lligar.

– Com penseu finançar-vos?

– Per sort hi ha un mecenes privat que ens seguirà recolzant. D'altra banda, si volem portar la GIO a capitals de comarca, la Diputació ens ajudarà. En tot cas fer un sol concert és inviable i per tant hem de fer rendible aquesta primera producció i portar-la a més llocs. El nostre objectiu és arribar a ser una orquestra de deu concerts a l'any; això ens permetria optar a les subvencions de l'ICEC per a orquestres estables. Si no és així, també podem optar a un altre tipus d'ajudes amb un mínim de sis concerts.

– Sou molt cars?

– No som cars com una altra orquestra consolidada del país o com una orquestra que vingui de fora. En aquest sentit, podríem dir que la crisi ens afavoreix. Podem oferir una qualitat semblant a la d'una orquestra de renom, a un preu més assequible. Seríem com la marca blanca d'un

supermercat: mateixa qualitat però sense nom. Això no vol dir que amb el temps puguem anar pujant el preu a mida que ens fem conèixer.

– Una formació com la vostra és deficitària per definició?

– Sí, perquè no es poden cobrir les despeses d'una orquestra simfònica de 42 músics només amb les entrades, encara que omplis. De fet, nosaltres vam omplir la sala simfònica de l'Auditori i no vam cobrir. I no totes les sales són tan grans.

crisi com l'actual, la gent pensa que és perquè hi creus o perquè estàs boig. Però quan vam presentar el projecte amb Nina, Guinovart, Gemma Coma i Molina, tothom va creure que era un projecte sòlid que podia funcionar, altrament no s'hi haurien apuntat. És fonamental que el projecte estigui ben plantejat.

– Actualment ets el director de la Cobla Simfònica Catalana, de l'Orquestra de Cambra de La Garrotxa, de la Cobla Ciutat de Girona, la Cobla Ciutat de Vic, la de l'ESMUC i ara la GIO. Que falten directors?

– No, el que passa és que he estat molt vinculat al món de la cobla i la mateixa inèrcia ha fet que acabés dirigint totes aquestes formacions. Però la GIO, a nivell de nom, m'ha donat una volada que mai m'hagués imaginat.

– Continuaràs vinculat al món de la cobla?

– He deixat la direcció de la Cobla Ciutat de Girona, però amb les altres continuaré.

– En aquests sentit, creus que és important una llei del mecenatge?

– Jo crec que sí. Les empreses privades que volen apostar per la cultura haurien de tenir més facilitats i els hauria de sortir a compte. S'ha d'anar per aquí. No pot ser que tot es faci només amb diner públic. Hi ha d'haver una voluntat de qui porta el projecte per trobar diner privat que completi la subvenció. No és bo per la cultura viure només de subvencions, perquè vas caient en la facilitat i la cultura és el contrari: o puges o baixes, no hi ha mantenir-se.

– Heu portat molt bé el tema de comunicació

– La comunicació és bàsica. Se n'ha encarregat el meu germà. El projecte és de tots dos. Vam passar tot l'estiu pensant com seria aquesta nova orquestra, quin nom li posaríem, com ho faríem... Al final ens va sortir una orquestra simfònica amb quatre solistes, en el pitjor moment econòmic. Quan engegues una cosa així en un moment de

– Quins són els teus projectes més immediats?

– Estem treballant per portar el concert de presentació a altres llocs, comptant amb la col.laboració dels quatre solistes, sempre i quan es puguin resoldre els problemes de calendari. També estem muntant una nova producció, però encara no en puc parlar. De moment, el projecte més immediat és la gala benèfica "La força dels acolliments" que tindrà lloc el divendres 20 d'abril a l'Auditori de Girona. Es tracta d'un concert organitzat per AD Iniciatives Socials, una entitat sense afany de lucre que gestiona el Servei d'Acolliment Familiar per infants i adolescents que no poden viure amb la seva família. Dirigiré la mezzosoprano Gemma Coma-Alabert que, acompanyada per la Cobla Sant Jordi i els quatre cors de Girona, interpretarà obres d'autors catalans, com Montsalvatge o Toldrà. També estrenarem cançons internacionals adaptades per a cobla i acabarem amb temes populars catalans. ■

Novetats a Cultura

Xavier Solà i Ferran Mascarell

D'ençà que Ferran Mascarell va agafar les regnes del Departament de Cultura, ja fa més d'un any, s'han produït uns quants canvis significatius que, directament o indirecta, ens afecten a tots: El nou CoNCA, retallat en pressupost i, sobretot, en funcions, està al caure. Un Consell de les Arts que d'ara endavant serà només això: un consell. Res a veure amb el que hauria pogut ser si fóssim un país "normal". També tenim finestra única de subvencions: estàvem avisats. Cultura en Gira desapareix i en el seu lloc la Direcció General de Promoció Cultural (DGPC) posarà a l'abast dels municipis les propostes del Programa.cat. Una altra novetat és el Pla Estratègic Catalunya 2021 que el

departament vol consensuar amb el món de la cultura. Sobre el CoNCA ja en vam parlar en la darrera edició de La Nota. De la resta, us en fem cinc cèntims aquí mateix.

D'altra banda, sembla que es tirarà endavant una llei del mecenatge que contempla beneficis fiscals importants per a les empreses que inverteixin en projectes culturals. Per fi una bona notícia. Però compte, que això no vol dir que el mecenatge hagi de substituir les inversions públiques; ni les que vénen de l'Estat ni les d'aquí. Es tracta de sumar i no pot ser que a cada bugada ens hi deixem un llençol. A més, hi ha béns culturals que cal protegir i això és tasca del govern.

Hi ha hagut "moguda" al Liceu i han estat a punt de tancar dos mesos. Han aturat l'ERO però les negociacions estan encallades. S'ha hagut de retallar la programació i els sous dels treballadors, que han demanat la dimissió del director Joan Francesc Marco. L'embolic econòmic és important i els mateixos treballadors, a través de la plataforma SOS Liceu, han impulsat el concert "L'ànima del Liceu", que es farà el 22 d'abril, per reivindicar la seva feina i demostrar que un altre Liceu és possible. En aquesta iniciativa han comptat amb la complicitat de l'orquestra i el cor, i també dels antics directors musicals i moltes grans figures del món de la lírica. Tots reivindicaran l'ànima del teatre.

Finalment s'ha constituït el Patronat de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana. El presideix Mariona Carulla, també presidenta de l'Orfeo Català. La Fundació concentra ara tota la gestió i les activitats del Palau de la Música, que abans estaven repartides entre tres entitats diferents.

També hi ha hagut sorpresa a l'Auditori amb la dimissió del seu director general, Oriol Pérez Treviño. El substitueix Joaquim Garrigosa, vinculat al conservatori de Vila-seca des de fa 26 anys.

Just abans de tancar aquest butlletí, el conseller Mascarell ha declarat que s'ha de fer una gestió més "eficient" de la cultura i que cal una renovació de la xarxa d'institucions culturals catalanes. Doncs això demanem: eficiència, és a dir, que tots aquests canvis produeixin realment un efecte i que la situació millori. Però sembla que la cosa va per llarg.

Ja està en marxa la finestreta única de subvencions a la cultura

Des del mes de febrer ja és operatiu el sistema de finestreta única que aglutina les diferents línies d'ajuts que concedeix el Departament de Cultura i entitats públiques adscrites, a través de l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural (OSIC), que s'encarregarà de tramitar tots els ajuts de cultura, excepte els que concedeix l'Institut Ramon Llull, que depèn dels governs català i balear.

L'OSIC s'ha creat per simplificar, agilitzar i millorar l'accés i la gestió de les subvencions. Tot el procés de petició d'una ajuda es podrà fer via internet. Amb aquesta acció es volen evitar "duplicitats" i aconseguir un procés més transparent en la concessió dels ajuts. Enguany la conselleria hi destinarà 117,6 ME, repartits en 75 línies de suport econòmic.

Una altra novetat són les comissions d'avaluació de les diferents línies de subvencions, que estaran formades per tres avaluadors i un tècnic secretari de l'OSIC, sense veu ni vot. Dels tres avaluadors, un serà un tècnic especialista del departament i els altres seran dues persones externes al sector públic de la Generalitat. Els noms dels membres d'aquestes comissions seran públics.

Programa.cat substituirà Cultura en Gira

El president de MusiCat va assistir el dia 14 de març a una reunió convocada per la Direcció General de Promoció Cultural de la Generalitat (DGPC) per tal de presentar al sector els ajuts que es donaran als municipis en matèria de cultura i garantir l'accés dels ciutadans de tot el territori a espectacles, concerts i exposicions professionals. Els programadors municipals tindran a la seva disposició el catàleg de gires susceptibles de ser contractades a través del **Programa.cat**.

Una de les principals diferències amb l'antic programa *Cultura en Gira* és el fet que es valorarà el conjunt de la programació d'un municipi per concedir els ajuts, que podran ser: ajuts directes a la programació estable, ajuts al catxet, reintegrables i ajuts per a circuits.

Aquestes són les principals característiques de Programa.cat:

- ◆ S'acceptaran totes les propostes professionals.
- ◆ Els comitès d'experts seran oberts i no retribuïts.
- ◆ S'acceptaran propostes de fora que ja tinguin prevista almenys una actuació a Catalunya.
- ◆ Cada grup podrà presentar diferents projectes.
- ◆ No hi podran optar els actes previstos per a la festa major.

El calendari surt aquest mes d'abril; el maig es farà la valoració i el juny sortiran les propostes al web. La programació anirà des de la tardor fins al mes de juny següent. Els tècnics valoraran les propostes, però seran els ajuntaments els qui decidiran, en base a aquestes valoracions, la programació cultural per al seu municipi

Pla estratègic cultura Catalunya 2021: Taula de Música

El Departament de Cultura de la Generalitat està elaborant un pla estratègic "per dissenyar el millor full de ruta possible per assolir les fites i reptes dels propers anys". Per fer-ho, vol comptar amb la participació dels agents culturals del país, públics i privats. Després d'una primera reunió per presentar el projecte, el dia 9 de març, va convocar els representants del sector a participar en una taula de treball sobre música, presidida pel secretari de Cultura, Xavier Solà. La reunió partia d'un document de treball elaborat pel Departament, dividit en quatre parts:

a) **Diagnòstic o estat de la qüestió.** Es va fer palès que actualment no es disposa de dades fiables fora dels circuits oficials i és molt difícil establir un diagnòstic precís, tant pel que fa a l'activitat d'autors, intèrprets i agrupacions musicals, com al nombre d'escoles de música, sales o empreses privades.

b) **Qüestions clau que poden influir en l'evolució del sector els propers 10 anys.** Entre elles: la crisi de la indústria discogràfica, el canvi que suposa el consum digital de música, el tractament que cal donar als drets de propietat intel·lectual en aquest nou escenari, les noves perspectives d'internacionalització de la música de Catalunya, la manca de recursos públics que provoca la reducció de gires i concerts, el manteniment i millora de l'oferta formativa relacionada amb la música i la futura llei de mecenatge.

c) **Línies estratègiques d'actuació en els propers anys de cara a enfortir el sector de la música a Catalunya:**

- Elaborar un pla específic, constituint una Taula Sectorial de Música amb tots els agents del sector
- Crear una comissió, amb representació dels departaments d'Empresa i Ocupació, Interior i Ensenyament, per tractar tots els aspectes relacionats amb la presència social de la música.
- Homogeneïtzar la regulació de les escoles de música i elaborar un model pedagògic que s'apliqui en la formació musical de base del sistema escolar reglat.
- Impulsar la millora de les condicions per exhibir música en directe a fi d'afavorir i no dificultar les actuacions musicals.
- Avançar en el compliment del Codi de Bones Pràctiques.
- Impulsar la millora de les condicions de treball i fiscals dels músics.
- Establir mecanismes de recollida de dades estadístiques objectives i fiables del sector.
- Millorar la coordinació d'agents i institucions involucrats en l'àmbit del patrimoni musical i mitjans de comunicació pel que fa a les tasques d'inventari, conservació i difusió dels fons musicals de titularitat pública i privada del país.
- Prestigiar els drets de propietat intel·lectual en la societat.
- Vetllar pel correcte compliment de la legislació relativa als drets de propietat i la seva adaptació als canvis tecnològics.

d) **Propostes i model operatiu (mesures urgents o prioritàries)**

- Creació d'un organisme que representi la totalitat del sector com a únic interlocutor amb les administracions.
- Creació d'un ens amb dedicació exclusiva a la defensa i la recuperació del patrimoni musical.
- Creació d'un gran repositori informàtic que reculli i unifiqui tots els materials i informacions existents al país sobre patrimoni musical, amb accés a la consulta pública.

A la reunió, el director de l'Àrea de Música de l'Institut Català d'Empreses Culturals, Albert Bardolet, va insistir en la necessitat de crear una Federació de Músics Amateurs per ordenar el sector. En aquest sentit, el president de MusiCat, Josep Reig, va deixar palès que s'ha de començar per regular la situació del músic professional, entenen com a tal tot aquell músic que cobra per fer la seva feina, independentment del seu grau de dedicació i de que tingui o no una altra activitat laboral per guanyar-se la vida. La seguretat social ho deixa ben clar: el músic té les obligacions d'un professional i la retribució que rep es considera un rendiment de treball personal. En conseqüència, només es pot considerar amateur el músic que no cobra per la seva actuació. Això, ara per ara, és així. Per canviar la situació, caldria canviar la normativa a nivell estatal.

HAN DONAT LA NOTA.

> El Cor dels Amics de l'Òpera Girona

El proper mes d'octubre debutarà al Gran Teatre del Liceu participant en la producció de l'òpera *La forza del destino* de G. Verdi. El cor s'ha fet realitat gràcies a l'associació Amics de l'Òpera de Girona que es va constituir l'any 2010 per tal de consolidar un seguit de projectes al voltant de la lírica a les comarques gironines. A més de la creació del cor, els Amics de l'Òpera de Girona han organitzat una Marató de veus líriques gironines, una Gala Verdi i diferents concerts d'òpera i sarsuela, entre d'altres. També tenen una línia d'activitats per als socis que inclouen l'assistència a concerts i òperes, la presentació de retransmissions líriques al cinema i l'organització de viatges amb l'objectiu de veure òperes en els principals teatres lírics d'Europa.

> David Ibáñez

Serà el director artístic de la Fira Mediterrània durant un període de dos anys. El comitè executiu de la Fundació Fira Mediterrània va considerar que el seu projecte era el més adient d'entre els vuit que es van presentar. David Ibáñez és gestor cultural. Actualment era el coordinador de l'Espai Marfà i exercia la direcció artística externa de música moderna de l'Auditori de Girona, on havia treballat com a programador. Així mateix, havia estat codirector artístic del Festival de Músiques Religioses del Món de Girona. David Ibáñez també és músic. Com a guitarrista, ha participat en diversos projectes jazzístics i és membre del grup Electrotoylets, juntament amb Xavi Lloses i Adrià Bauzó, i del grup d'Eduard Canimas.

> Ezgi Aksan i Ambra Ceronetti

Són dos ingeniers que han dissenyat un iot de 40 metres d'eslora per fer concerts en alta mar. El casc es converteix en un perfecte auditori amb seients mòbils i, a més, canvia de color segons la temperatura exterior i el moment del dia. Si convé, l'auditori es pot convertir en una sala de festes. També disposa d'un sistema de flotació hidràulic que baixa automàticament fins al nivell del mar quan està fondejat. El iot es diu Allochrous. Es lloga per concerts, festivals, festes majors de localitats costaneres i tota mena de saraus.

> L'Orquestra Aquarium

Fan 25 anys. Des del 1987, aquest grup ha amenitzat festes arreu del país. Són set: teclats, saxo, trompeta, guitarra, baix, bateria i veus. El seu repertori és extens i molt variat. Són especialistes en música de ball de tots els estils. Passen del pasdoble al ska i del rock a la rumba amb una facilitat extraordinària.

Esperem que en puguin celebrar 25 més.

> El Taller de Músics al barri de Sant Andreu de Barcelona

Ha inaugurat la nova seu al Centre Cultural Can Fabra, al barri de Sant Andreu. El nou Taller de Músics té 1.300 metres quadrats i compta amb una vintena d'aules i un

auditori, perfectament insonoritzats i amb una gran qualitat acústica. En aquest espai, amb capacitat per 120 alumnes, s'impartirà el Grau Superior del Taller de Músics, que ofereix tres itineraris: jazz, música moderna i flamenc. Amb aquesta ja són tres les escoles superiors d'estudis musicals que hi ha a Catalunya. Dues són privades: el Conservatori del Liceu i el Taller de Músics. La tercera, l'ESMUC, és de titularitat pública i està situada a l'Auditori de Barcelona.

> La Cobla Sant Jordi

Ha obtingut, amb pocs dies de diferència, dos reconeixements per la seva tasca musical. En primer lloc, l'Ajuntament de Barcelona li ha concedit el Premi Ciutat de Barcelona de Música 2011 "per la seva capacitat d'acostar el so de la cobla a les músiques contemporànies populars amb rigor i respecte a la tradició. Aquest afany es reflecteix en els projectes realitzats al llarg del 2011 amb Pascal Comelade i Roger Mas". El segon guardó que ha obtingut aquest febrer és el Premi Agustí Borgunyó que convoca cada any Sabadell, més Música. El jurat d'aquesta 9a edició ha valorat "l'obertura de diferents horitzons i la recerca de noves sonoritats en la música de cobla".

> Quina Xerínola!

Van presentar el seu darrer espectacle, Animalades, a la Sala La Planeta de Girona. Amb més de dotze anys d'experiència, aquesta companyia d'espectacles d'animació infantil ha fet el salt al teatre i presenta una proposta per als menuts de la casa, de 1 a 5 anys, que a través de cançons i un llenguatge molt visual s'endinsaran en un zoo ple d'animals construïts amb material reciclat. Un munt de situacions ben instrumentades (teclat, acordió i veus) amb una posada en escena original i acurada. Els responsables són Àlex Carrera i Mireia Vallès, sota la direcció de Rafel Sánchez i amb l'escenografia de Marc Pujol.

> La Salseta del Poble Sec

Celebra el seu 35è aniversari amb una gran festa el 17 de maig a la sala Luz de Gas, amb músics, amics i alguna "sorpresa" significativa.

La veterana orquestra de ball barcelonina es va formar l'any 1977 quan Salvador Escribà i Josep Vercher van aplegar esforços i amics per amenitzar un acte electoral del PSUC en les primeres eleccions de la democràcia. La Salseta representa un cert tarannà festiu, de gresca i rauxa, que la seva música de ball ha portat a les festes majors de tot Catalunya. Inoblidables cançons d'una entrançable Salseta que reivindica la ballaruga i la festa sana per combatre la crisi i les retallades.

NOVETATS DISCOGRÀFIQUES.

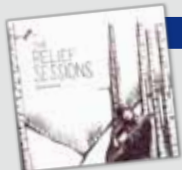
> Blues all over / Big Mama & The Crazy Blues Band

Auto editat i enregistrat a l'Estudi 44.1 d'Aiguaviva, aquest disc recull dotze versions molt ben seleccionades d'artistes diversos, que van des del swing fins al shuffle, chicago, acústic o ragtime. La veu –magnífica– i la guitarra de la Big Mama Montse s'acompanya de The Crazy Blues Band, banda formada per Víctor Puertas (harmòniques, piano i hammond), Isaac Coll (baix) i Olivier Rocque (bateria). Un treball indispensable per als amants del bon blues.

> New York City Suite / Luís González Sextet

Una obra composta pel pianista Luís González durant la seva estada a la ciutat de New York l'estiu del 2010. Es tracta d'un recull de deu peces escrites en estils i formes tan diverses com la fuga, el nocturn o el swing, on es poden apreciar influències de la música clàssica, el jazz o el free. A més de Lluís González, el sextet està format per César Martínez (bateria), Joan Solà-Morales (contrabaix), David Morata (violí), Dolors Vidal (violoncel) i Gerard Sibila (clarinet i clarinet baix).

> The Relief Sessions / Joana Serrat

Sota la clara influència de les propostes neofolk nord-americanes i amb referents com Bob Dylan, Bill Callahan i Joanna Newsom, aquest tercer treball de la vigatana Joana Serrat és el primer que firma amb el seu nom. Un doble cd amb temes propis que van del folk al country, passant pel rockabilly, l'indie o el pop. Un àlbum conceptual que ens endinsa en l'univers particular de l'autora que, amb la seva veu càlida i suggerent aconsegueix una sonoritat molt personal. És un treball artesanal, enregistrat i produït per ella mateixa, fruit d'un període d'introspecció personal.

> Pim Pam / Alex Martos Grup

Alex Martos és un saxofonista tenor sabadellenc que presenta en aquest disc un repertori jazzístic de cinc temes originals, més una versió d'un tema de Baden Powell. Totalment autoproduït està gravat amb tots els músics en directe, cosa que recull l'esperit del "groove" i les improvisacions del moment. L'acompanyen Joan Casellas (guitarra elèctrica), Xavi Marco (baix) i Carles Guberna (bateria).

> **Live at home** / Marc Ayza

Es tracta del segon disc del bateria Marc Ayza amb la seva formació actual. Un treball amb noves composicions en la mateixa línia del seu primer disc *Offering* (2008). El groove, el jazz, el soul, el funky i el hip-hop es donen la mà, des d'una òptica jazzística, en aquest excel·lent treball enregistrat en directe a la sala Jamboree. Acompanyen la bateria de Marc Ayza, Tom Warburton (contrabaix), Roger Mas (piano i teclats), Helios (plats) i Core Rhytm (veu).

> **Roger Mas i la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona**

El singular repertori del cantautor solsoní es presenta interpretat per una de les cobles més sòlides i de major projecció del moment: La Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona (Premi Ciutat de Barcelona de Música 2011). La incorporació de la sonoritat de la doble canya, així com d'un metall ajustat, embolcalen les seves cançons amb gran encert i donen com a resultat un diàleg intens i emotiu. Un disc en directe, de més de setanta minuts, que conté, a més a més, quatre peces inèdites i una excursió per algunes joies de la cançó europea.

> **Ondines ballen** / Josep Maria Ribelles

Josep Maria Ribelles és un dels pocs arpistes amb la fusta i la solidesa necessàries per liderar un projecte propi de qualitat. En aquest primer treball presenta temes tradicionals i propis, música d'arrel amb una sonoritat fresca i moderna. Ribelles introdueix en el disc un nou concepte de l'arpa neogòtica catalana, amb cordes metàl·liques, dissenyat per ell mateix, tot i que també utilitza l'arpa celta estàndard. L'acompanyen Carles Benavent, Carlos Beceiro i Kepa Junquera: tot un luxe.

> **La fàbrica de somnis... i somiatruïtes!** / País de Cotó

És el quart disc d'aquest grup d'animació infantil, que inclou tretze cançons i un conte. Enregistrat entre els Estudis 44.1 i Kurti-Sound-a, és un treball remarcable tant des del punt de vista de la composició dels temes com de l'acurada producció tècnica i musical. Per aconseguir-ho, han comptat amb la col·laboració d'amics músics com Cris Juanico, Carles Cors (Le Croupier), Joan Enric Barceló (Els Amics de les Arts) entre d'altres. Cançons divertides i intel·ligents per a tots els públics.

La Nota vol ser l'altaveu dels socis de MusiCat i el lloc on es puguin expressar totes les opinions. Per això, disposem d'una secció de col·laboracions on publiquem les notícies, articles o escrits que ens feu arribar a info@Musica.cat.

COL · LABORACIONS .

> Manifest Acem

El Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya ha retallat un 23% de les subvencions que atorgava als Ajuntaments pel curs 2010-11.

Aquest fet posa en perill els ensenyaments artístics de caràcter públic a Catalunya i qüestiona la continuïtat del procés de democratització.

Davant l'amenaça que suposa aquesta retallada, les persones, entitats i centres educatius sotassignats, volem legitimar el valor dels ensenyaments artístics i fer memòria dels motius que ens han portat fins aquí:

RECORDEM:

L'any 1993 la Generalitat va signar un conveni de finançament amb els municipis, en el qual reconeixia l'esforç que les administracions locals havien fet per establir l'oferta pública d'aquests ensenyaments. Gràcies a aquest procés es va anar creant una xarxa d'escoles de música i dansa a diferents pobles i ciutats amb un objectiu comú: socialitzar l'accés a la cultura.

El 2008 es va dissenyar un nou model de finançament que seguia tenint el mateix objectiu: facilitar l'accés de la població a la música i la dansa per contribuir així a l'educació integral de les persones, a la formació artística al llarg de la vida i a la cohesió social en el territori.

Les escoles de música i dansa sempre han desenvolupat un doble paper: la pràctica artística i la cohesió social, però també la professionalització, si s'escau, dels seus alumnes. Poder aconseguir les expectatives tan diverses de tot tipus d'usuaris ha estat un gran repte.

Fins ara, l'objectiu havia estat establir un mapa d'escoles finançades seguint uns criteris bàsicament demogràfics, geogràfics i de comunicació i per això el Departament d'Ensenyament ha contribuït al cofinançament dels costos de les despeses de funcionament i de personal docent.

S'havia acordat, fins i tot, un finançament addicional del 20% si es complien determinats requisits de qualitat, cosa que ha impulsat reformes pedagògiques i de gestió molt importants a les escoles que, a més, han estat claus per optimitzar el servei i arribar a més sectors de la població.

AFIRMEM:

Que qualsevol retallada social, i més en el món de l'educació, és negativa perquè fomenta l'exclusió en lloc de la inclusió. Tota persona té dret a viure una experiència artística.

Que la cultura i les arts són els components bàsics d'una educació integral que permet a l'individu desenvolupar-se plenament i treure millor rendiment de les seves capacitats personals.

Que potenciar el desenvolupament de les capacitats cognitives en

detriment de l'aspecte emocional, pot causar la decadència del comportament ètic i humà de la societat.

Que les escoles de música i dansa són el reconeixement d'una via educativa desvinculada de titulacions que proporciona a totes les persones que ho vulguin una pràctica artística de qualitat.

Que la música i la dansa contenen molts valors educatius pel fet de ser activitats en grup, de fomentar el sentit de col·laboració, de respecte per les capacitats dels altres i de responsabilitat de fer el paper assignat, així com la satisfacció de compartir emocions amb els companys.

Que l'educació artística és un dels sectors de més importància en la possibilitat de crear valors, habilitats i competències per a l'autoexpressió i la comunicació, per fomentar noves formes de convivència en contextos de diversitat i desigualtat culturals.

Que una societat més culta i artística és una societat més capaç, més emprenedora i més rica en tots els sentits, fins i tot, en l'econòmic.

SUBRATLLEM:

Amb aquesta retallada, la Generalitat genera més dèficit als ens locals, els quals estan passant per una situació econòmica molt difícil.

Per tant, es farà un pas enrere en la gran tasca que han portat a terme els ajuntaments per democratitzar l'accés als ensenyaments artístics, fent arribar aquests ensenyaments a un ampli espectre de la societat catalana.

Les famílies, moltes de les quals passen per situacions econòmiques difícils, també rebran l'impacte de la retallada i es pot donar el cas que no puguin accedir a aquests ensenyaments.

DEMANEM:

- Que no s'apliqui amb caràcter retroactiu cap retallada en el finançament del curs 2010-11.

- Una planificació de futur tant pel que fa al mapa dels ensenyaments artístics com per al finançament en els propers anys que garanteixi la continuïtat i qualitat de les escoles municipals de música i dansa.

Només així es mantindrà l'esperit de servei públic que ens empeny a treballar en benefici de tota la ciutadania i amb la satisfacció d'apropar a tothom un regal tan gran com és l'experiència i vivència de qualsevol manifestació artística. Sense el finançament de la Generalitat, moltes escoles municipals de música i dansa estan destinades a desaparèixer, i això és un fet que cal evitar. Creiem que es pot aconseguir malgrat les circumstàncies! És més, precisament creiem que, a causa d'aquestes circumstàncies econòmiques, no podem renunciar a tot allò que ompli l'esperit, desvetlli la creativitat i contribueixi a crear ments obertes i sensibles. Estem parlant del futur de la nostra societat, i amb això no s'hi juga!

Barcelona, 9 de setembre de 2011 // www.acem.cat

LA NOTA TRISTA.

> Reflexions entorn al món musical docent actual a Catalunya

Em dic Oriol Espona Andreu i tinc 56 anys.

Ja fa gairebé 40 anys que estic dedicat al món de la música en la vessant interpretativa i en la docent, i és a partir d'aquesta experiència acumulada al llarg d'aquests 40 anys que vull explicar com veig la situació de la docència musical a Catalunya a diferents nivells en tot el que he viscut i visc actualment.

Intentaré explicar en aquest escrit tot el que em passa pel cap sense deixar-me res al tinter.

Quan vaig prendre la decisió de dedicar-me exclusivament a la música tenia 19 anys i la meva il·lusió era, i és, fer-ho a l'entorn de la flauta travessera que és l'instrument al qual estic dedicat.

Fins al dia d'avui he format part com a professor de flauta travessera, llenguatge musical i música de cambra en diferents escoles de música; onze escoles en total entre escoles de música privades, municipals i conservatoris.

Un dels aspectes que m'ha dolgut, i em dol encara ara, és que mai, en aquest anys, he pogut viure en els claustres en que he format part una voluntat i consciència de fer veritablement escola; És a dir, que m'he trobat en que mai ha estat possible coordinar-se en una forma de fer escola on tots els professors i professors apliquessin els continguts del programa general amb els mateixos criteris d'ensenyament perquè els coneixements reals assolits al finalitzar el programa general de l'escola s'imparteixin de forma coordinada.

> Pep Mas (1953-2012)

El fundador i trompetista de la Cobla Ciutat de Terrassa, Pep Mas, va morir el passat 25 de gener a causa d'una malaltia pulmonar als 58 anys. Precisament va ser aquesta malaltia que el va obligar a abandonar la interpretació de la trompeta que va practicar des del 1979 fins al 2002. Familiars i amics van donar-li l'últim adéu a la catedral del Sant Esperit de Terrassa.

> Joan Palet i Ibars (1916-2012)

Nascut a Barcelona, va fer els seus estudis al Conservatori Municipal. Va rebre classes d'Enric Morera i Joan A. Pich Santasusana, que el va formar en la interpretació del violoncel. Va formar part de l'Institut Orquestral de l'Associació Obrera de Concerts, fundat per Pau Casals el 1925. Va dirigir durant més de 75 anys l'Orquestra Amics dels Clàssics i també va contribuir a l'adaptació d'obres per al seu repertori. Va ser violoncel·lista a l'Orquestra Simfònica del Liceu fins al 1982. Va morir el 10 de febrer passat.

> Enrique Sierra (1957-2012)

El guitarrista Enrique Sierra va morir el passat 17 de febrer a l'edat de 55 anys. Amb 19 anys va formar part del grup Kaka de Luxe. El 1978, juntament amb els germans Auserón, va ser un dels músics fundadors de Radio Futura, un referent de la música popular de les dècades dels 80 i els 90. Després, va formar Klub amb Luis Auserón i Pilar Román. El 1995 va llançar al mercat l'àlbum Mentiras en solitari.

> Etnival (2005-2012)

Convertit en un referent de les músiques del món i dels mestissatges sonors, l'Etnival (caixa de Sabadell-Etnival, primer i Unnim-Etnival, després) ha desaparegut víctima de la crisi i la fusió de caixes que ha fet que el seu patrocinador, Unnim, s'hagi hagut de retirar de l'organització abans de ser absorbit pel BBVA. Durant set anys l'Etnival havia portat a Girona artistes com Lila Downs, Molotov, Diego el Cigala, Carlinhos Brown, Kiko Veneno, Muchachito Bombo Infierno, Raimundo Amador, Amparanoia i molts altres.

Antoni Mas

RAPSÒDIA A QUATRE MANS.

> Si us dic que la vida de cadascú transcorre a través d'un enfilall de circumstàncies casuals, em respondreu que acabo d'inventar la sopa d'all. Però malgrat l'obvietat d'aquesta reflexió, trobo que, de tant en tant, és bo que la tinguem present. D'alguna manera ens ajuda a descavalcar del burro, enfilats a la sella del qual podem arribar a pensar que som alguna cosa.

En algun dels escrits anteriors ja us vaig explicar que el meu mestre de música havia estat en Pere Mercader. Segurament que també us vaig dir que va ser un gran mestre; però tant se val, el que va fer per mi mereix que ho repeteixi tantes vegades com faci falta.

Cada any, l'escola Mercader organitzava un concert pels volts de Nadal en el qual interveníem tots els alumnes. Aquest concert servia per promoure l'escola i, sobretot, perquè els futurs músics ens anéssim acostumant a enfrontar-nos amb el públic. S'ha de dir que aquesta experiència resultava especialment interessant per a aquells que teníem la intenció de dedicar-nos professionalment a la música. També suposo que l'acte volia ser un merescut compliment als familiars dels alumnes, que, de fet, constituïen la major part de l'audiència. Per donar un to més formal als concerts, fins i tot s'editava un programa de mà amb la relació de les obres a executar i els corresponents intèrprets. Jo, que aleshores era un manargues, no en vaig guardar cap. Però la gentillesa del company Carles Planas em va permetre recuperar el que figura al costat d'aquest escrit i que correspon concretament a l'any 1964. Tot repassant-lo, vaig observar un detall que em va recordar el que us deia al principi d'aquests escrits. És a dir, que talment com les formigues, anem

seguint el corriol que tant pot menar a un bon destí com al fatal desenllaç d'una trepitjada. L'única diferència és que elles no són conscients del risc que corren i nosaltres sí. La qual cosa, tot sigui dit, no tinc clar que representi cap avantatge. Potser ans al contrari.

Veureu que, en l'al·ludit programa, el meu nom figura al costat del d'una tal Rosa Maria Bosch. Dic *una tal*, perquè fins aleshores no era més que una companya d'estudis que amb prou feines coneixia, ja que ni tant sols coincidíem en les classes. Sembla que aquell any el mestre Mercader va decidir que s'havia d'acabar el concert amb la interpretació de la *Rapsòdia hongaresa núm. 2 de Liszt* en la seva versió per a quatre mans. Segurament devia pensar que resultaria més curiós que se'n fessin càrrec un noi i una noia i, vés per on, va triar una parella destinada a tocar moltes més tecles junts que no pas les requerides per fer sonar la magnífica obra del gran compositor austríac. Fa de mal dir si sense aquesta circumstància la meua dona hauria estat la que és. Si, en conseqüència, els meus fills serien els que són. Si viuria en el poble que visc, si tindria els mateixos amics...

Ja ho veieu, benvolguts lectors, no som res més que mers intèrprets d'un guió. Vés a saber si l'ha escrit Déu, la Providència o l'atzar. Tant se val, que cadascú esculli segons les seves creences. El cas és que no fem altra cosa que seguir un camí que no sabem d'on ve ni cap on mena. Resulta que el meu el va començar a marcar en Franz Liszt cap a l'any 1850. Un segle i escaig més cap aquí, en Pere Mercader m'hi va enregar. I jo he anat fent via com he pogut fins ara mateix. No sé la meua dona què en pensarà de tot plegat, però jo considero que els n'he de donar les gràcies.